

వ

ర్వింగ్ హోలో ఫోన్ మోగింది.

“యస్. డాక్టర్ రమాకాంత్ ప్లీజింగ్”

“నమస్కారం డాక్టర్, నేను శ్యామలరావు గారి భార్యని.

మాలతిని” “చెప్పండి, ఏమిటి విషయం?”

“మీనొక్కసారి మా ఇంటికి రావాలి”

“ఇప్పుడా?”

“కాదు. మా వారు లేనప్పుడు రావాలి. అప్పుడైతే మనసు విప్పి...”

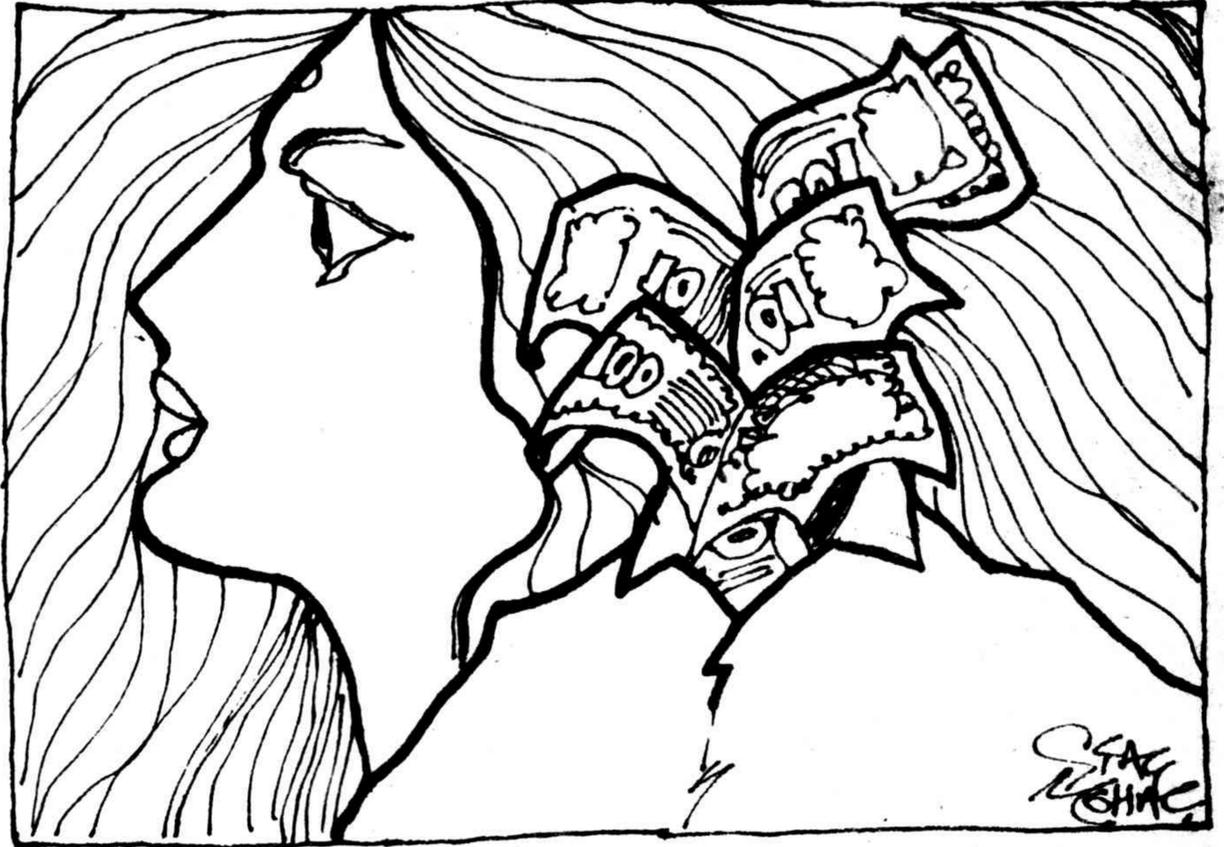
“మనస్సు విప్పి చెప్పుతారా- అంత పీకెట్ జబ్బా? సరే.. ఎప్పుడు రమ్మంటారు?”

“రేపు. వారు టూర్ కెళ్తున్నారు. వారం దాకా రారు. వారు వెళ్ళగానే మీకు ఫోన్ చేస్తాను”

“నాకు రాత్రి 9 తర్వాత గానీ వీలుపడదు”

“అప్పుడే రావాలి. పగలు వాకరులు వాళ్ళు వుంటారు. అప్పుడయితే బాబు కూడా నిద్రపోతాడు”

“ఓ.కె. రేపు రాత్రి వస్తాను” ఫోన్ పెట్టేశాడు డాక్టర్ రమాకాంత్.

మర్నాడు భర్త పూరికి పోగానే మాలతి ఫోన్ చేసింది.

డాక్టరు బయల్దేరాడు. ఎన్నో వూహలు ఆయన్ను మెలికలు తిప్పతున్నా, కారు మెలికలు తిరిగి యాక్సిడెంటు కాకుండా మాలతి వాకిట్లో ఆగింది. తెల్ల చీర, పుల్లె పూలతో వాకిట్లో నిలబడి స్వాగతం చెప్పింది మాలతి. మేడ మీదికి తీసికెళ్ళింది. హాల్లో నోఫోలో కూచున్నాడు. తలుపులు లోపల గడియ పెట్టింది. సినిమాలో రేపు పీసు వూహిస్తున్నాడు డాక్టరు రమాకాంత్.

“ఛా, ఛా పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్ భార్య మాలతి. పైగా శ్యామలరావు చాలా అందమైనవాడు. ఇంత చదువు చదివి పూల్ లాగా ఆలోచిస్తున్నావేమిటి?” అనుకున్నాడు డాక్టరు. కానీ, విషయమేమిటి అని అడిగితే తన మగపిరి ధర్మామీటరు ‘జీరో’కి పడిపోతుందని వూరుకున్నాడు. తన కోటు గుండీలు మ్రాతం తీశాడు.

“ఉక్క పోస్తోంది! ఎ.పి. రూంలోకి పోదాం.” అంది.

“అక్కర్లేదు, చెప్పండి” అన్నాడు.

“ఏం లేదు డాక్టరుగారూ! బాబుకు అయిదేళ్ళు వచ్చాయి. మా వారు నేను కాపరానికొచ్చిన కొత్తల్లో ఒక ప్లాస్సు నిండా డ్రాక్స్, ఒక దానినిండా బాదం ఘీరు, ఒక ప్లాస్సు నిండా ‘టీ’ బెడ్ రూం నిండా పెట్టుకుని, ఆలేయలా ఏదో సృష్టిస్తానని తాను నిద్రపోరు, నన్ను నిద్రపోనిచ్చేవారు క్షాదు. ఫలితం బాబు పుట్టాడు. ఈ మధ్య రెండు మూడేళ్ల నించి నడక మారింది. మూడో ప్లాక్టర్ కట్టి కోటీశ్వరుడనిపించుకున్నారు.

ఇప్పుడు రాత్రి వేళ కన్ను మూయరు, నన్ను మ్రాతం మేలుకోసీరు. గంట గంటకి కిందకి దిగి

పెరట్లో గెస్ట్ బాస్ పక్కన అవుట్ బాసుకు వెళ్ళిస్తారు. అలికిడికి నాకు మెలుకువ వస్తే పడుకునేదాకా చివ్వాట్లు పెట్టారు” అంది మాలతి.

“అవుట్ బాస్ లో నయసాచ్చిన సర్వెంట్ మెయిడ్ వుందా? లేక వుండేదా?” ప్రశ్నించాడు డాక్టర్.

“వుండేది. చాలా అందమైంది. అది ఇంట్లో పని చేస్తుంటే నాకే దాన్ని ముద్దెట్టుకోవాలని పించేది. ఏ వేళప్పుడు మా వారి గుండెల్లో గుడి కట్టుకుంటుందో అని పది వేలు ఖర్చు పెట్టి దాని పెళ్ళి చేసి ‘పేదల పెన్నిధి’ అని బిరుదు పొందాను”

“మీరు ఒకరాత్రి డిటెక్టివ్ లాగా ఏ సాదల చాలు వో పొంచి చూడాలింది” అన్నాడు డాక్టర్.

“మాశామ. కాని ఒక్కో పురుగు కనిపించలేదు. రాలిన పూలు లేవు. అక్కడున్న బెడ్ నలగలేదు, పెంటు వాసన రాలేదు. అగరు వత్తుల వాసన వుంది. ఒకటి వెలుగుతోంది” అంది మాలతి.

“అయితే తేలిపోయింది. అక్కడ ఖచ్చితంగా మరో స్త్రీ వుంది. శ్యామలరావు ఆమె వలలో చిక్కాడు. ఆమె పేరు లక్ష్మి.”

“మీకు తెలుసా మా వారి కథ?”

“యస్. ఆమె మనిషి రూసంలో వుండదు. వల్లగా వుంటుంది. దాని పేరే బ్లాక్ మనీ.

ఆయన గుప్తంగా దాని వుంటాడు. పిచ్చి మాలతి దేవి! గో అండ్ స్టీప్ హేపిలి... హేప్ స్వీట్ డ్రిమ్స్” అని డాక్టర్ చెప్పి వెళ్ళాడు. మాలతి ఆశ్చర్యంలో మునిగింది. హాయిగా గుండె మీద దిండుతో నిద్ర జోయింది.

-చెరువు ఆంజనేయశాస్త్రి

దృక్కోణాలు

జీవితం: రెండు నిద్రల మధ్య నడిచే అలజడి, ఏదో ఒక దాన్ని పొందాలని పడే ఆరాటం

వెలుగు: ప్రభాత ప్రదోషాల మధ్యజ్వలించే మెరుపు, రెండు రాత్రిళ్ళ మధ్య, కదిలే చేతనావస్థ

ఆనందం: దుఃఖం అంతరించాక పొందే అనుభవం, దుఃఖానికి ముందున్న స్థితి

శాంతి: సంఘర్షణ అంతరించాక పొందే మనోస్థితి, సంఘర్షణకి ముందున్న స్తబ్ధతావస్థ

ప్రేమ: రెండు హృదయాల మధ్య స్పందన, రెండు కామతప్త కరీరాల తాకిడిలో ఉద్భవించే చలనం

ధర్మం: మనిషి స్వార్థంపైన మానవత్వపు విష్ణవం, వ్యక్తి స్వార్థంత్రయం పైన సమాజ నియంత్రణ.

అహింస: హింసతో పోరాడే ఆయుధం, మనిషి- జంతు ప్రవృత్తికి అసహజం

— డా. జి.ఆర్. క్రిష్ణ

18-8-1989 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక